

18. december

Meget tidligt næste dag er troldeene nået frem til den store sø. Den er så stor, at man kun lige akkurat kan se den anden bred. Troldefar går frem og tilbage langs bredden og ser lidt bekymret ud. ”Jeg havde håbet, at der var is på nu” siger han, ”men over skal vi jo. Og det er for langt at svømme”.

”Tømmerflåder”, siger en gammel trold, som ellers ikke siger ret meget, ”førhen brugte vi tømmerflåder, når vi skulle over vandet. Det kan vi vel gøre igen”.

”Tømmerflåder, ja javist” siger Troldefar. ”Øh, hvordan er det lige at man laver dem?” ”Man binder store grene sammen” siger den gamle trold, ”så kan de flyde, og man kan stage sig frem med lange grene, for søen er ikke særlig dyb. Det tager lidt tid, men det skulle være sikkert nok”.

Og så får troldeene travlt, de hakker og saver og binder grene sammen og inden længe ligger der en hel række tømmerflåder på bredden af søen. ”Men hvad med dyrene?” spørger Trolde-trille. ”Ja musene kan være på en af flåderne og fuglene kan flyve, men jeg ved ikke rigtig med hjorten” siger Troldefar lidt usikkert. ”Hjorten kan svømme” siger den gamle trold, ”hjorte er gode svømmere, han kan måske endda hjælpe med at trække den tungeste af flåderne”.

Og sådan bliver det. Ved middagstid er bagagen læsset på, musene sidder i en kurv og ryster lidt, hjorten er bundet til den største tømmerflåde og fuglene er fløjet. Og så sejler de. Vejret er koldt og klart og det blæser kun lidt, så selv om det går langsomt, så går det støt fremad. Seks har aldrig prøvet at sejle før, så han nyder turen, især da han får lov til at sidde på hjortens ryg en del af vejen. Han bliver lidt våd, men det bliver troldeene på tømmerflåderne såmænd også.

De sejler længe, meget længe. Ude midt på søen er der så dybt at de lange stager ikke kan nå bunden, så troldeene må i stedet bruge dem som årer og ro sig frem. Det er hårdt arbejde, men trolde er stærke, så det går.

Da de endelig når den anden bred, er de alle sammen trætte og våde og sultne, og så snart de har trukket tømmerflåderne op på land, skynder de sig at tænde bål og troldeene laver sig noget varmt at spise og drikke. Og så smider de sig ned i det tørre græs for at tage sig en velfortjent lur.

Og snart er alle de voksne trolde faldet i søvn, og de snorker så jorden ryster. Seks ligger lidt uroligt, og kan ikke falde i søvn, så han lister hen til Trolde-trille og rykker hende lidt i halen. ”Sover du?” hvisker han. ”Næh” siger Trille ”ikke mere”. ”Må jeg spørge om noget. Hvad er det egentlig for et sted vi skal op til? Hvad er Trolde-skoven egentlig for noget – det lyder lidt uhyggeligt”, siger Seks. ”Trolde-skoven” siger Trille ”er det sted, hvor den største og fornemmeste af alle troldeene bor. Han er en slags høvding, og det er ham der laver reglerne for, hvordan trolde skal opføre sig – selv om vi ikke altid retter os efter dem”, skynder hun sig at tilføje.

”Og mens vi andre flytter rundt, bor han altid det samme sted, så det er der vi mødes hvert år og

holder den store midvinterfest. Alle trolde fra hele den store skov kommer”. ”Hvad er midvinterfest” spørger Seks, som ikke helt fatter det der med midvinter. ”Hvorfor fejrer I at det er årets korteste dag?” ”Fordi fra da af bliver dagene længere, din tumpe” svarer Trille –” det er da sejt nok at fejre”. ”Nåh ja” siger Seks, som synes at det lyder meget fornuftigt. ”Men ham der den store trold, høvdingen, er han meget streng?” ”Ja” siger Trille, ”han er ret streng. Og han bryder sig vist ikke særlig meget om nisser”, tilføjer hun og ser eftertænksomt på Seks.

”Tak spids” tænker Seks. ”En masse trolde og en sur troldehøvding, der bestemmer alting og ikke kan lide nisser. Jeg glæder mig ikke til den midvinterfest. Lige meget hvor lange dagene bliver bagefter”.